Nyolcadik év 17. szám. Sátoraljaujhely, 1905 Szerda, február 22

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társanál.

Társszerkesztő: Dr. Ambrózy Ágoston
Felelős szerkesztő: Dr. Buza Barna
Társszerkesztő: Dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közölünk.

Közéletünk.

Irta: Dr. Székely Albert.

Hogy közéletünk mennyire megromlott a régi korhadozó rendszer alatt, hogy a magyar nemzet erkölcsi érzéke saját becsülete megvédése iránt mennyire sűlyedt, azt tanusitja az a legujabb támadás, mely a nemzet becsülete ellen történt.

Hogy ilyen támadás egyáltalában megtörténhetett, az bizonyitja, hogy milyen égető szüksége van a magyar társadalomnak arra, hogy egy vihar elseperje azt a sok szennyet és piszkot, melyet lelkiismeretlen kormányférfiak halmoztak össze 40 év alatt.

Szegény becsületes Deák Ferenc, mi lett a te szép művedből? Fenséges szép alapozást épitettél s azt hitted, hogy egy királyi palota fog épülni rajta. De császári bérencek, feketesárga banditák már az alapfalakat is lerombolták, s nem maradt nagy alkotásodból egyéb, mint hitvány erkölcstelenség, alávaló protektió, közvagyoni sikkasztások, az alkotmány elárulása, az alaptörvények cinikus kijátszása, szóval olyan sülyedés a közerkölcsökben, aminő talán a római birodalom hanyatlása óta nem volt.

Fejtől bűdösödik a hal, mondja a magyar közmondás. Tessék végignézni az egész közéletben, egy fekete-sárga lelkü miniszterelnök erkölcsi aberratiója villámként repül végig a magyar közigazgatás egész skáláján le az utolsó zsandárig és falusi bakterig.

Az mind érzi kezében annak a piszkos alávaló hatalomnak, hatalmi gőgnek és zsarnokoskodásnak egy részét, amely a miniszterelnöki székben csucsosodik ki.

Igazán mondom, hogy teljes életemben tisztelettel hajoltam meg azok előtt a becsületes magyar emberek előtt is, kik teljesen ellenkező elvi alapon állottak, mint én, mert láttam, hogy önzetlenül és hazaszeretetből nem merik elfogadni a mi pártunk elveit és álláspontját, mert félnek a gyors, a rohamos haladástól s lassabban akarnak haladni az egyforma végcél felé. Nem is támadtam személyében senkit és sokszor rossz néven vettem elvtársaimtól, ha néha-napján egyikmásik eltért az elvek harcától és személyi harcot kezdett.

Hosszú ideig azt vitattam, s abban a meggyőződésben voltam, hogy Tisza István is olyan becsületes igaz szivü jó magyar ember. Személyesen kérdeztem meg olyan férfiakat, akik vele érintkezésben voltak és vannak és ezek is megerősitették véleményemet.

De abban a pillanatban, amidőn ősi szent alkotmányunkat orvul, gazul megtámadta, lehullt a hályog szememről, éreztem, tudtam s remegtem tőle, mint a legveszedelmesebb banditáktól szokás.

És ez a veszedelmes alkotmányrabló, ez a fekete-lelkü hiéna, hogy tudta fanatizálni az ország egy részét. Voltak, akik szenvedélyesen, vakon követték volna minden meggondolás nélkül bárhová, csak azt a feketesárga zászlórongyot, melyet kezében tartott, nemzetiszinü szallaggal fedje be. És ehhez ő remekül értett.

A reformátusok rajongtak érte, mert hisz ő a világ legliberálisabb embere volt, mert reformátusnak született. Holott zsarnoki uralma alatt egy hajszálnyival sem vitte előbre azokat a jogokat és követelményeket, melyek ezt a tősgyökeres magyar hittelekezetet megilletik. Javitott ő a református egyház, a szegény papok és tanitók helyzetén? Egy szemernyit sem.

Hitrokonaim imádták, mert hisz ő a legraffináltabb szemérmetlenséggel a zsidóság őrangyalának tudta magát feltüntetni. Mit tett ő a zsidóságért? Talán előbbre vitte a 38 esztendő óta vajudó zsidó autonomiát? Vagy a szegény zsidó papságon, a nyomoruságban küzködő zsidó tanitóságon és iskolákon segitett?

Szeretném kikiabálni a világba, hogy olyan alávaló játékot a zsidósággal nem üztek sehol mint mivelünk üztek a mindenkori kormányok. Először megsimogattak minket, aztán összeveszitettek minket saját felekezetünkben, csináltak aljas gazsággal háromféle zsidóságot csak azért, hogy szétforgácsolják erőnket s mind a háromféle zsidóságot zsarnoki rabigába görnyesszék. Aztán jó Tisza Kálmán alatt, az ő kormánya és kormányrendszere alatt, — halljad magyar ember — az ő igazságügyminisztere védszárnyai alatt ránk uszitották a többi felekezeteket, úgy hogy nyomorúságos társadalmunk még most is annak a hatása alatt szenved.

Vagy nem mondok igazat? Magyar társadalom, tedd szivedre a kezedet s mondd meg becsületedre lelkiismeretedre, vajjon a legtisztességesebb, a legbecsületesebb, a legönzetlenebb, a leghazafiasabb zsidó be van-e úgy fogadva a te uri társaságodba, mint az az úgynevezett „úri fiatalság"?

Kérem ne méltóztassék az orrát fintoritani, hanem egyenesen felelni. Az orrfintoritást én jól ösmerem!

Bizony a zsidóbarát Tisza István alatt is csak úgy burjánoztak a falvakban a — tisztelet a kivételnek — piszkos konkurrentiáju szövetkezetek s kergették ki a szegény zsidót családostul Amerikába épen ugy, mint a magyar közigazgatás segitett szolgabirácskáival kirugatni a szegény keresztény és zsidóvallásu magyarokat.

A bűzös halnak a fejétől elbódult már egész közéletünk. Magukat önérzetesnek tartó férfiak kezdték hinni, hogy az alkotmányrablás, az alávaló hazaárulás erény, a becstelenség nem bűn, a hazugság az ma már igazság!

Január 26-ika egy villanyütés volt az elkábult, elernyedt, sárban tetrengő részeg közvéleményre.

Elbámultam a jellemek elaljasodásán, midőn olvastam a kormánypárt lapjainak az elszörnyűködését, hogy hogy lehetett volna győzni mikor még a birói kar is ellene fordult a kormánypartnak.

Hiszen az lett volna a csodálatos, hogy a magyar becsületnek, a magyar alkotmánynak, az igazságnak még ez az egyedüli mentsvára helyeselte volna és igy megszavazta volna a törvénynek világos, öntudatos alávaló megsértését és előre megfontolt galád megszegését!

A magyar birói kar az az egyedüli védbástya, olyan mint hajdanában a vármegye volt, melyen a korrupt kormányok bitangságai összezúzódnak. Ennek a birói karnak a jogara alá helyezte a nemzet az ő szent törvényeit, e törvénynk oltalma és védelme, hótiszta, becsületes kezekre van bizva, ők az igazi, a valódi koronaőrök, mert megvédelmezik a szenny és piszoktól Szent-István koronáját ők az önfeláldozók, a szegénységben küzdők s nem az aranyruhába, cifra gunyába bujtatott darabantok.

A magyar nemzet története a késő korban is hálával fog megemlékezni az igazság eme dicső hőseiről, harcosairól.

Közéletünk egyik legszennyesebb, legundoritóbb jelensége, hogy fizetett gazemberek, pestisterjesztő veszett sajtó-bacillusok, felfogadott banditák orgyilokkal a kezükben támadnak a nemzet közérzülete ellen.

Csak nemrégiben egy magyar élclap egy költeményt közölt, mely felháborította az egész közvéleményt s dacára annak, hogy szánja-bánja tettét, mégis számtalan helyen kitiltották. Most meg a »Pester Lloyd«, a kormány ismert közlönye, melyet a magyar nemzet adófizető polgárainak a pénzéből subventionálnak, intézett egy olyan durva, vakmerő, és arcátlan támadást nemzeti becsületünk ellen, melynél külömbet még a magyarfaló Schulferein lapjai sem tudtak soha intézni ellenünk.

És ez a támadás egy megvesztett agynak, egy megbomlott léleknek, ugyanannak a sugalmazásából származhat, aki erőszakolja az ujhelyi petitió beadását.

Biztos forrásból tudom, hogy Tisza István erőszakolja és támogatja az ujhelyi petitiót is.

Hát ezt az embert én nem tartom többé annak a csodálatos okos és önzetlen becsületes magyarnak, hanem vagy egy naiv hiszékeny gyermeknek, vagy egy politikai gonosztevőnek és épen azért egyike a legveszedelmesebb politikai kalandoroknak, akit valaha ösmertünk Azon fogok csodálkozni, ha Kossuth és Apponyi kormányra kerűlne, és Tisza István nem lépne ki a magyar honpolgári kötelékből és honosittatja magát Ausztriában.

Mert amelyik még kormányon lévő magyar miniszter eltűri, hogy legbensőbb, legbizalmasabb lapja a legnagyobb hazafiakról, a magyar nép képviselőiről igy beszél, mint akik a legmélyebb Ázsiából jöttek, a magyar becsület, a nemzet alkotmánya megmentőinek harcáról, mint a kultura válságáról beszél, az a miniszter, egy politikai kalandor, az a lap, amely azt irja egy szenylap s annak a cikknek irója egy hitvány bitang, aki nem érdemli meg, hogy egy lovagias magyar ember kardéle elé állitsa, hanem egyedüli orvosság kutya korbácsesal kikergetni ebből az országból és minden tisztességes, becsületes magyar ember tiltsa ki abból a hajlékból, amelyikbe belép ezt a lapot addig, amig a magyar képviselőket és magyar nemzetet meg nem követi. Aki ezt nem

teszi, az azonositja magát Magyarország legádázabb ellenségeivel.

Ez a gaz lap a „Pester Lloyd", mely a mi pénzünkön hízik, melynek ezreket ád a kormány évenként. És annál veszedelmesebb, mert világlap és Bécs és az udvar is olvassa.

Már most, ha Tisza úr, a naiv kalandor sugalmazza gazságait e lapnak s ezt a lapot Bécsben olvassák, azt hiszik, hogy minden müvelt magyar ember véleményét, tehát a közvéleményt fejezi az ki, pedig éppen ellenkezőleg. Ez a lap a bérencz részeg banda szolgálatában áll még ma is és a megbukott feketesárga klikknek a lapja.

Ha egy ily alávaló gaz lap itt benn a hazában meg meri sérteni a nemzeti önérzetet, akkor személyes harcot provokált, melyet fel kell venni minden igaz, hazájáért, népeért lelkesedő s ezért halni tudó magyarnak.

Minden kávéházból, kaszinóból, magánházból, ahová tisztességes, becsületes magyar ember beteszi a lábát, rugja ki ezt a szennylapot és verje ki házából azt, aki fillérjével támogatni meri.

Magyar kereskedőink nagyon könnyen fogják helyettesiteni ezt a lapot más lappal és legyen már bennünk egyszer annyi önérzet, annyi magyar becsület, tartozzunk bár akármelyik politikai párthoz, hegy ne fizessük meg drága magyar pénzzel azt, hogy egy magát kulturlapnak nevező ujság saját pénzünkért alávalóan piszkoljon s támadjon minket s kigunyolja hazafiságunkat!

Ki ebből az országból az olyan gazembernek, aki bántja a magyart!

Közéletünk szomoru tanusága, hogy még erre is lelkesiteni, felhívni kell a mi közönségünket.

Közölni fogjuk, ha megtudjuk mindazok neveit, akik a „Pester Lloyd"-ot tovább járatják, s közölni fogjuk, kik azt kitiltották. Kérjük az igaz hazafiak ebbeli támogatását.

Ki kell seperni a bukott rendszer eme alávaló, szemtelen maradványát, meg kell tisztitani a közéletet a 38 év óta felgyülemlet szenny és piszoktól, nehogy tovább is tündöklő gyémántnak tűntessék aztfel a protektiósrendszer és húsosfazék hivei

Tisztuljon a levegő Rákóczy és Kossuth vármegyéjében, honoljon itt tisztesség becsületesség és hazafiság.

Válasz

Wiczmándy Ödön ur levelére

A „Felsőmagyarországi Hirlap" f. évi február hó 15.-én megjelent számában Wiczmándy Ödön ur a nagymihályi levél cimü közleményemre vonatkozólag nyilatkozik. Habár nekem nem szándékom további polemiákba bocsátkozni, mégis a hazafias ügyet tekintve, kénytelen vagyok Wiczmándy ur tévedéseit helyreigazitani s a nagy közönség előtt a valóságot feltárni, nehogy valaki még azt higyje, hogy tényleg „tiszta, alkotmányos eszközökkel" dolgozott a Wiczmándy ur által támogatott nagymihályi kormánypárt.

Első sorban azon körülmény, hogy közleményeimet nevem aláirásával el nem láttam, egyáltalán nem változtat a dolog lényegén, a fő, hogy igaz legyen az, a mit irtam. Hogy pedig igaz, azt minden nagymihályi kerületbeli ember — néhány kamarásságban és szeszkontingensben utazó urat leszámitva — koncedálni fogja.

Hogy Wiczmándy ur a Zemplénben megjelent nyilatkozatában a „nehéz helyzet"-et nem az anyagiakra értette, az lehetséges, de nyilatkozatának ezen passzusa mindjárt első olvasásra csakis ily értelmet kelthetett mindenkiben, mivel köztudomásu dolog, hogy a pártkasza által Demkóék rendelkezésére bocsátott 60000 koronányi összeg — mert annyit adott Tisza István gf. — elköltése után minő anyagi nehézségekkel küzdött meg a kormánypárt, a minek a megmondhatója sok vendéglős és kereskedő, a kik áldozatul estek a „szabadelvüpárt"-nak. Többek között egy nagymihályi vendéglős 7000 koronáját, egy másik 3000 koronáját siratja az elhunyt szabadelvüpártban. Azonkivül számtalan szegény kereskedő, a megrendelt és szállitott zászlókért egy árva fillért sem kapott.

Hát bizony ezen nem lehet csak ugy egyszerüen átsiklani s ha már eddig nem foglalkozott ezen dolgokkal Wiczmándy ur influenzája következtében (önkéntelenül is eszembe jut Perczel Dezső influenzája) nagyon kivánatos volna, hogy mint a szabadelvüpártban főszerepet vitt uri ember most foglalkozzék ezen dolgokkal, hálás lesz érte sok szegény kereskedő és korcsmáros.

A Hadik-párt támogatóira nézve csak egy úrra vonatkozolag voltam tévedésben s ez Lónyay Gábor gróf ur, aki tényleg nem a Hadik pártot támogatta, a Wiczmándy ur által felsorolt „előkelő birtokos urak" közül azonban három ur, névszerint Ferenczy Elek, Widder Samu és Róth Mór nem volt a Demkó pártján hanem semlegesek valának s ezen három ur közül csak az egyik hagyta el a neutrális területet, de ő is már a választás után, midőn megjelent a Demkó-féle győzelmi vacsorán és szörnyen neki lelkesedve mondott egy pohárköszöntőt, hogy ime itélt a nemzet! (Persze akkor még nem volt tudomása arról, hogy a *nemzet* — és nem a krajnyai tótok — milyen alaposan itélt.)

Hogy milyen eszközökkel győzetett le Wiczmándy ur az ujhelyi választáson, arról mit sem tudok, de hogy Wiczmándy ur nem valami „nagy áldozatokat hozott politikai következetességének" az, mostani szereplése után itélve, nem szorul bizonyitásra De akárminők voltak azok az eszközök, nem lehetnek olyan, minden hazafiasan gondolkodó magyar ember előtt undort keltő eszközök, mint a milyenekkel a Demkó párt győzelmét kiforcirozta. S itt kénytelen vagyok kitérni dr. Kossuth János ur szép cikkére, mely szerint Ujhelyben még ma is kétkedéssel fogadják azon állitásokat, hogy egy gör. kath. pap, aki a Tisza Istvánnak bizalmatlanságot szavazó ivet aláirta, a választási mozgalom idején egyik hivének házát nem akarta megszentelni azért, mert Hadik zászlót tüzött ki s hogy Demkó és korteshada a nép között azzal agitált, hogy a grófok a robotot akarják visszaállitani.

Ugy az előbbi mint az utóbbi állitás megdönthetetlen tény és ezek valódiságát szebályszerü jegyzőkönyvek tanusitják. De nemcsak ezt tette meg ezen hirhedt egyházi férfiu, hanem a sekrestyében megeskettette hiveit, hogy Demkóra szavazzanak. S ha valakinek még ezután is kételye támadna, felajánlom, hogy méltóztassék a nagymihályi járás bármelyik községébe elfáradni és meg méltóztatik győződni, hogy a tótok és magyarok egyaránt egyébről sem beszélnek, mint arról, hogy a grófok a robotot akarják visszaállitani.

A felekezeti agitálásra pedig vagyok bátor megjegyezni, hogy Demkó ur, mihelyt egy uj polgár jelent meg nála, avval kezdte, hogy megkérdezte az illetőt, milyen vallásu s ha az illető azt mondta, hogy gör. kath., Demkó ur nagy örömében magából kikelve mondta, hogy hát ő is gör katholikus és mindjárt megkérdezte az atyafit, hogy tudja e ezt vagy azt a templomi éneket és Demkó ur azon módon rá is gyujtott az énekre. A krajnyai tótok és ruthénok között is ezzel szerzett hiveket, a hol templomban és templom előtt oktatta a népet, egyházi énekekre. (Hogy izraelita polgártársakat is tanitotta-e egyházi énekre, azt már nem tudom.)

Ilyen felekezeti és osztály elleni izgatással tudták csak Demkóék a tudatlan és müveletlen népet pártjuknak megnyerni. A főkortes Gorzó ur, pedig, — akinek szörnyü szabadelvüpárti ember létére az „Alkotmány" cimü néppárti és antiszemita lap a kedvenc lapja — folyton járkált a munkácsi püspökhöz és azon kollegáit, a kikben több magyar érzület volt, mint ő benne és nem nemzetiségi és felekezeti szempontból foglaltak állást a képviselőválasztás alkalmával, feljelentette, a mely paphoz nem illő eljárásának már szomoru eredménye is van, mert Demeter János falkusi lelkészt, aki hazafias meggyőződését követte és nem szegődött a labanc táborba, a munkácsi püspök ad audiendum verbum magához idézte és őt télviz idején más paróchiára áthelyezte.

Ezek után, azt hiszem, mindenki tisztában lesz avval, hogy minő „tiszta alkotmányos eszközöket" vett igénybe a nagymihályi szabadelvü cégér alatt müködött, valóságban pedig nemzetiségi és néppárti allürökkel telitett kormánypárt.

Végezetül pedig azt, hogy ezek láttára és hallatára ki van „elvakulva a pártoskodás szenvedélyétől" s hogy ki „a megvetésre érdemes" minden hazafiasan gondolkodó magyar ember józan itéletére bizom.

sch.—s.

A MEGYE ÉS VAROS.

A törvényhatósági bizottsági választásokhoz Jövő számunkban hozzuk azoknak a neveit, kik a f. hó 15 én megtartott választások alkalmával megbizást nyertek a választóktól, hogy 6 éven keresztül őket a vármegyei törvényhatósági bizottságban képviseljék. Ezen kimutatást minden további megjegyzés nélkül közöltük volna le, ha egyes hangok nem hallatszottak volna, melyek azt erő-

TÁRCA

Versek.

A „Felsőmagyarországi Hirlap" eredeti tárczája.

Irta s a Kazinczy kör febr. 15-iki estélyén felolvasta **dr. Miklós Elemér.**

Kuruc dal.

Szőke tisza partján
Sikoltva, rivallva
Tárogató harsan:
Lóra kuruc, gyorsan!
S a kuruc meghallja.

Szalad a labancság,
Jól birja a lába.
Rajta, indulóra,
Lóra kuruc, lóra,
Utána, utána!

Szaladó labancot
Utólérjük délig,
Vagyha nagyon szalad,
Ugy hogy majd megszakad,
Akkor csak estélig!

Reggel, délben, este,
Egyszer utólérjük.
S akkor félre tréfát,
Vágjuk, mint a répát,
Ugyan nem kiméljük!

Mert jaj a labancnak,
Aki magyar fajta
S aki mégse szégyell
Lenni ellenével!
Rajta, kuruc, rajta!

—

A szenvedőkért.

Van-e költő, ki vig dalával
A boldogság egébe szárnyal,
Ki önönsorsa rózsafátylán
Mindent nyájas derübe látván
Ma is még örömről dalol?
Van-e csak egy is valahol?

Nem látja ez a bünt, az átkot,
Mi porba sujtja a világot,
A szenvedést, terhes nyomort,
Mit a becsület válla hord;
Beteg anyát, ki gyermekével
Az utcasarkon sirva térdel,
S a bus nyomor szülötteit,
Kik köztünk, mint ijesztő árnyak,
Most még csak könyörögve járnak
S kiken csakis az ég segit?! . . .

Nem látja ez a bünt a vétket
A dölyfőt, hitványlelkűséget
Jól élni bársonyban, selyemben,
Meleg szobában, kényelemben,
Mi szent, nem látja-é a porba
Gúnyos mosolylyal eltiporva;
Nem látja-é, mig didereg
Ott künn az éhező sereg,
Itt benn, hánynak jut az eszébe,
Hogy a kérőnek adni kéne?!

Van nékem is bajom, keservem,
Miről lehetne énekelnem;
Örömöm is talán akadna,
Mi méltó volna röpke dalra;
De ott, hol ennyi ember szenved,
Hallgasson el szivem, keserved
S hogy vig dalt verjek lantomon,
A szó akad torkomon!

Költők, kik e világon éltek,
Bohó szivünk reménye, vágya
Maradjon most az egyszer hátra,
Jertek, szóljon a dal csak *értek!*
Igazságunk dörgő szavával
Hirdessük égen, földön által,
Hogy él az ur, lesz még itélet,
Megvesszőzni a bünt, a vétket;
Felkél a szeretetnek napja,
Mely majd a szenvedőt nem hagyja,
De védi, szivéhez ölelve,
Kinek itt lent nagy volt keserve.
S ha az a nagy itélet eljön,
Feltörletlen nem marad egy könyv!
Addig, ti gőgös gazdagok,
Dőzsöljetek, vigadjatok;
S ti éhes, árva emberek,
Csak türjetek, szenvedjetek!

—

Villamosan.

Kicsi cselédlánynyal egyik utcasarkon
Villamoskocsira vár egy öreg asszony.
Nagy batyu a hátán, paraszti ruhája,
Ugy örül a lelkem, amikor meglátja.
Mit keres Pesten e falusi anyóka?
Hát biz a lányához jött látogatóba,
Mert tudják, a Julcsa fővárosban szolgál;
Tőle bucsuzgat most itt a villamosnál!
Szava sem hallatszik; nagyokat sóhajtva
Kedves gyerekének csak a kezét tartja,
Csak a kezét tartja reszkető kezével,
Széles e világért sem eresztené el! . . .
. . . Csenget a villamos végre valahára.
„Ugyan lelkem, maga visz ki Cinkotára?"
Előbb még leszállnak; tessék várni kérem!
Jöhet már nénikém, magát várjuk épen!
Még egy bucsucsókot! Julcsa képét fogja.
De már a kalauz is jártas ily dologba.
Felrántja a nénit s nagyokat csengetve
Fut a kocsi; milyen bolond is a kedve!
Az öreg anyó meg ott ül egy sarokban,
Szeme könyesebb lesz percről-percre jobban
S csendben pityeregve motyogja magában:
„Megse' csókolhattam, csak a fél arcára.
Inkább mentem volna gyalog Cinkotára!"

—

Büszkén fénylő hideg csillag . . .

Büszkén fénylő hideg csillag,
Odafenn a magas égen,
Mért vagy olyan messze tőlem,
Mért vagy olyan hideg nékem!

Szállj le, szállj le a szivembe,
Szivemnek a közepébe;
Eletemnek légy a lelke,
Lelkemnek légy üdvössége!

sitgetik, hogy a bizottsági tagok választása egyenlő „a szabadelvűpárt fényes győzelmével“. Ezen állitás valótlan. Több ok miatt! Január hó 26-ika előtt még talán lehetett volna némi jóakarattal szabadelvű pártról beszélni, ha ugyan szabadelvűségnek nevezhetjük azt a kormányzati politikát, mely Magyarországot kiszolgáltatta az osztrák kapzsiságnak, a Gotterhalte hangjai mellett, sárga-fekete zászló alatt parádézó militarizmusnak, mely az ország népét a nagy adókkal tönkre tette, a történeti nemesség eldisztelenitése és a polgári erények kigunyolása végett az uj bárókat, nemeseket „nemzette“, hogy ezeknek a pénzével, a szavazati joggal birókat korrumpálja. Január 26-ika óta azonban ez az országos szövetkezett kénytelen levetni bitorolt álarcát, le kell tennie hamis cégérét. Megbukott a firma, tehát ezt cégjegyezni nem lehet s azt hisszük első sorban a megválasztottak fognak tiltakozni azon állitás miatt, mintha ők a Tisza-Percel-féle szabadelvűség hivei volnának. De arról sem lehet beszélni, mintha ezen választásokon a függetlenségi párt vereséget szenvedett volna. Nem szólunk most arról, hogy az ujonnan megválasztott tagok tulnyomó részben a függetlenségi politika hivei.

Ha nem ugy volna, akkor sem lehet ebből a függetlenségi eszme gyöngülésére következtetni. A vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok választásánál ugyanis nem az országos politika vezéreszméi irányitják a választókat, hanem többnyire helyi érdekek. Személyes barátság, ellenszenv vagy gyülölet a döntők, mit legjobban bizonyit az a körülmény, hogy többnyire csak helyi embezeket szoktak bizottsági tagoknak megválasztani tekintet nálkül az illetők pártállására. Ha igy biráljuk el a legutóbb lezajlott bizottsági tagválasztás eredményét, akkor minden egyébről lehet beszélni (még egyes főszolgabirák elitélendő korteskedéséről is inkább,) mint a Zemplénvármegyei „szabadelvü párt győzelméről“.

Nem jó lehet ott ragyognod
Egyedül a magas égen,
Erted égnem, vágyakoznom
Itt e földön nem jó nékem!
Ha lehetne, fényes csillag
Felrepülnék oda hozzád,
Te ölelnél, én kóstolnám
Milyen édes a menyország!

Ha pedig te szállnál hozzám,
Megcsókolnál, átölelnél,
Meglátnád, hogy szivem jobb hely
A te büszke, szép egednél!

—

A jó Istent este-reggel . . .

A jó Istent este-reggel
Könyörögve kértem:
Atyám, adj egy rózsaszálat,
Hiszen annyi van te nálad
Odafent az égben!

S lám, én árva, sorstól üzött
Addig, addig kértem,
Mig csak téged ingó—ringó
Aranyos kis rózsabimbó
Kebelemre tüzött.

Odafent csak egy virágszál
Hiányzik az égből;
Itt lent meg két lángoló, hiv
Oly szerelmes, oly bohó sziv
Azt sem tudja, hová legyen,
Mit is tegyen
A gyönyörüségtől!

—

⋊ **Jegyzőválasztás**. Nagymihály község képviselőtestülete e hó 16-án tartott ülésében Pajor János okl. jegyző segédjegyzővé választatott meg.

⋊ **Elöljáróságí tagválasztás**. Nagymihály község pénztárnoka, Hocmann György ezen tisztségéről lemondván a nagymihályi főszolgabiró ezen állás betöltésére határnapul március hó 5 ik napját tüzte ki.

HIREK.

—

Ki vele!

Az a versezet, melyet a mindenkori kormány által felbérelt „Borszemjankó“ cimü élclap „Memento“ cim alatt mult héten közzé tett, a nála megszokott szemtelenség határait is tullépte, amidőn Kossuth Lajos emlékét és dicsőséges szabadságharcunkat szennyes tollával érinteni merészkedett.

Leggyalázatosabb sorai igy hangzanak:

„Vigyázz magyar nehogy elbizd [magad
Már egyszer kockára tett
Nagy izgatód s nagy vérfürdő [után
A könyelmű játékot elvesztette.“

Ezzel a pénzért mindenre kész szenylappal szemben, miután a megtorlás azon neme, melynek itt leginkább helye volna, nem alkalmaz ható, mert azon lapnak szerkesztője tudvalevőleg erre nézve immunissá lett, és csupán egy sebezhető helye van: a zsebe, — azt javasoljuk hogy tiltsa ki minden magyar ember házából, minden casinó és kávéház olvasó terméből ezt a máskülönben is magyartalan lapot udvari poétájával együtt.

Előljárt már ebben Szinnyérváraija és Nagyrőcze kezdeményezésére számos fővárosi és vidéki egyesület. Szégyen volna, ha Kossuth Lajos városa nem tiltakoznék a nemzeti kegyelet ily brutális megsértése ellen. A helybeli függetlenségi kör még sohase járatta, de most szeretnénk megrendelni, hogy kidobhassuk.

—

— **Függetlenségi bál**. Február 18-án rendezett áldomást a győzelmes függetlenségi tábor egy kitünően sikerült bál keretében, — véletlenül éppen három hónapos jubileumán annak a parlamenti merényletnek, amely visszahatásképen a nemzeti aspirációk diadalát teremtette meg.

Pontban 8 órakor huzatta rá a cigány-vajdaságra túlszőke Tóth Lojzi a „Magasan leng a szabadság zászlója“ kezdetű győzedelmi nótát amennyire a terem zsufoltsága és az előkelő páholyközönség kontrolja engedte — ugyancsak kortesesen forgatták rövid időre elrabolt szabin nőiket a fiatal urak.

Bizony, bármily őszinte nagy lelkesedésre ragadta is a párokat a fényes közelmult reminiscenciájaként egy-egy kortesnóta és a trikolóros rendezői-jelvény föl-föltűnése, a büszke férfivállakon a szó — legnemesebb értelmében elite bálban éreztük magunkat. Igazán elit, igazán magas szinvonalu bál az, amelynek közönsége egy szent eszme jegyében gyűlt egybe, amelyben a fiatalok nemcsak karjukon levő ideáljukért, hanem nemzeti ideálokért is lelkesülnek s amelynek levegőjében az etiquette hideg formái mellett ott van a mindeneket egyesitő hazaszeretet éltető melege.

Mily tartalmassá tesz egy báli estélyt oly ünnepeltetés, aminőben a hölgyek Sátoraljaujhely képviselőjét részesitették. 9 óra volt, mikor Buza Barna Budapestről hnzaérkezvén, megjelent a bálteremben. Hatalmas éljenzés fogadta, két kolonban helyezkedtek el a hölgyek s urak, közrevéve az asztalt, amelyen egy remek ércoroszlános vörösmárvány tintatartó volt elhelyezve e felirattal: „Sátoraljaujhely függetlenségi érzelmű női dr. Buza Barnának“ s rajta egy aranytoll e felirattal: 1905. január 26.“ Ezt a prezentet adta át a hölgynek nevében szép beszéd kiséretében Bauer Antonia kisasszony, Buza pedig mélyen meghatva beszélt nekünk a női lélek csodás berendezéséről, a világtörténelem nagyasszonyának nagy hazaszeretetéről és a saujhelyi nők kegyességéről, amelyért ő örökké hálás marad.

Vacsora alatt gyönyörű beszédeket mondtak dr. Fried és Buza; mindketten az arany toll köré fűzve csillogó gondolataikat.

—

Ellenzéki-párt alakulás. Az ungvári ellenzéki párt mult szombaton előértekezletet tartott, az ellenzéki párt megalakitását elhatározta s az alapszabályok elkészitésével egy küldöttséget bizott meg.

— **Hivatalvizsgálat**. A kassai posta és távirdaigazgatóság kiküldötte, Semsey Mihály titkár e hó 21.-én megvizsgálta a sátoraljaujhelyi posta s távirda hivatal ügykezelését és mindent rendben találván a tapasztaltak fölött megelégedésének adott kifejezést.

— **Kamara-zene estély**. A Kazincy kör feb. 19-iki zene estélyének a müsora a következő volt. 1. Beethoven L. 18. mü. „Vonós-négyes“. — Allegro ma non troppo — Scherzo — Menuetto — Allegro. Előadták: Knolbauch Richárd, Dános Miklós, Gruska Lajos és Pöschl Gyula urak. 2. Goltermann G. 14 mü. Gordonka verseny. Előadta: Pöschl Gyula ur, zongorán kisérte: Gergely Miksa ur. 3. Grädener C. G. P. 7. mü. Zongora ötös. — Allegro — Andante cantabile — Scherzo — Allegro molto. Előadták: zongorán Gergely Miksa ur, — hegedün: Knoblauch Richárd és Dános Miklós urak, — mély hegedün: Gruska Lajos ur, — gordonkán: Pöschl Gyula ur. A kiváló zenészek által előadott e gyönyörü program nagy élvezetet szerzett a a közönségnek.

— **Eljegyzés** Fekete Sándor munkácsi főhadnagy február hó 19-én tartotta kézfogó ünnepélyét Perlstein Rezsinke kisasszonynyal Sátoraljaujhelyben.

— **Halálozás**. Jelen Mihály, a nagymihályi állami elemi iskola tanitója e hó 17-én, életének 67. évében 37 évi sikerdus működés után elhunyt. Temetése e hó 19.-én volt, mikor is volt tanitványainak, kartársainak és barátainak óriási tömege kisérte a koporsót utolsó nyughelyére.

— **A sátoraljaujhelyi izr. betegsegélyző egyesület** fennállása 28.-ik évének évfordulója alkalmából e hó 19.-én sikerült társas vacsorát rendezett, melyen körülbelül 120-an vettek részt. Az első felköszöntőt Weisz Kálmán főrabbi mondotta áldást kérve az egyesület működésére. Fölköszöntőt mondottak még dr. Reichard Salamon (az egyesület vezetőségére) dr. Székely Albert (a tagokra) Alexander Vilmos és dr. Grósz Dezső (az egyesület támogatóira) dr. Lichtenstein Jenő (az elnökre) Widder Gyula (Zinner Bernátra) dr. Fehér Márton (a hölgyekre) dr. Roboz Bernát (dr. Stern Arminra) stb. A megjelentek jótékonycélra ez alkalommal több, mint 800 kor. t adományoztak.

— **A homonnai katholikus kör** 1905. február hó 26.-án Homonnán a „Stefánia“ szálló összes termeiben Kutka István és dr. Toronszky Elek elnöklete alatt egyleti alaptőkéje javára táncestélyt rendez. Belépti dij személyenként 2 kor., családjegy 4 kor. A felülfizetéseket köszönettel fogadják és hirlapilag nyugtázzák. Kezdete 8 órakor.

— **Külön értesités!** A sátoraljaujhelyi gyártelepi dal-, zene és önképzőkör által f évi március hó 4-én rendezendő álarcos bál alkalmával a szükséges maszkirozásokat, festéseket Péchy Jenő helybeli fodrász fogja végezni a szinház egyik külön helyiségében. A rendezőség.

— **Az idei kerületi tornaverseny**, mint teljesen biztos forrásból értesülünk, Kassán lesz. A felsőmagyarországi összes középiskolák és tanitóképző intézetek ifjuságát tehát — a mennyiben az egyes intézetek a versenyben részt fognak venni — Kassára vezetik a tanárok nemes küzdelemre.

— **Az izr. Leány egyesület** mulatsága február 25.-én, szombaton fog lezajlani a megyeháza nagytermében. A nagy érdeklődést keltett mulatság immár előreveti fényét és külső jelekből minden kétséget kizárólag következtetni lehet, hogy ez a mulatság sikerességben magasan ki fog emelkedni a többi ujhelyi mulatság közül.

— **Előleges jelentés**. A katholikus olvasókör dalárdája ez évi március hó 6-án a városi szinházban hangversenyt rendez, melyre a programot is magában foglaló meghivókat a napokban fogja a rendezőség szétküldeni.

— **A sárospataki ev. ref. énekkar** 1905. év március hó 4-én a városháza terméiben az énekkar alaptőkéjének gyarapitására jótékonycélu zártkörü táncmulatságot rendez. Belépti dij személyjegy 1 korona, családjegy 3 korona. Kezdete este 8 órakor.

— **Báli értesités**. A sátoraljaujhelgi csizmadia ipartársulat f. év március hó 5.-én a városi szinházban tartja meg jótékonycélu táncmulatságát, mely a mutlban mindenkor jól szokott sikerülni s hisszük, hogy ez idei is sikerülni fog.

— **A Zemplén-ladmóci mész és agyagipar r. t. Sátoraljaujhelyen** f. hó 19.-én tartotta dr Schön Vilmos vármegyei tb. főorvos elnöklete alatt alakuló közgyülését a sátoraljaujhelyi kölcsönös önsegélyző hitelszövetkezet helyiségében. A közgyülés megállapitotta, hogy a 150.000 koronában megszabott alaptőke a törvény által előirt módon, aláirások által biztositva és 30 %-ban befizetve van, Ezután a részvénytársaság megalakulása és az alapszabályok elfogadása közgyülési határozatba ment. Az igazgatóság tagjai lettek: Behyna Miklós, Cakó Ignátz, Widder Gyula, dr. Friedmann Ármin, Weinberger Ignác, Neuman Jenő, Zombory János és Klár Andor. A felügyelőbizottságba megválasztattak rendes tagokkul dr. Lichtenstein Jenő, dr. Gombos Gáspár és Klein Izidor, póttagok lettek Behyna Kálmán és Radó Odön. A közgyülés után megtartott igazgatósági gyülés megválasztotta igazgatósági elnökül Behyna Miklóst és kinevezte ügyvezető igazgatónak Klár Andort. A részvénytársaság üzemét a ladmóci telepen már megkezdte és megrendeléseket égetett mészre mai naptól kezdve elfogad.

— **A nagymihályi önkéntes tüzoltóegyesület** 1905 március hó 4.-én Nagymihályban a Barnai szálloda összes termeiben az egylet zászlója és alaptőkéje céljára zártkörü táncestélyt rendez. Belépti dij: személyjegy 2 korona, családjegy 4 korona. Az egyesulet tagjai a belépti dij felét fizetik. Kezdete este 8 órakor.

— **Versenytárgyalási hirdetmény**. Sátoraljaujhely városnál alkalmazott rendőrök, hivatal szolgák és erdőőrök részére szükséges ruházatok szállitásának biztositása céljából a tanács által zárt irásbeli ajánlati versenytárgyalás rendeltetett el. Felhivatnak az érdekeltek, hogy ajánlataikat a város tanácsához cimezve 1905 évi március hó 4-ik napjának délelőtti 11 órájára a város iktató hivatalába nyujtsák be s ugyan eddig 250 korona óvadékot a város pánztárába fizessenek be. Az elkésve érkező vagy óvadék nélküli ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. A ruházatok mintái a gazd. felügyelőnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, jogukban áll azonban ajánlattevőknek ajánlataikhoz más hazai gyárból származó mintákat is csatolni. A beérkezett ajánlatok fölött a város tanácsa legközelebbi ülésében fog dönteni.

— **Árverési hirdetmény.** Sátoraljaujhely város földein termett cirok seprű 1905 évi február hó 28. án d. e. 11 órakor a város majorában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés ellenében el fog adatni. Miről venni szándékozókat a polgármesteri hivatal ez uton is értesíti.

— **Heidenhaus E. Pál** fényképész Sátoraljaujhelyben (Kossuth-u.) mindennap eszközöl felvételeket.

IRODALOM.

(*) **A „vizjogi törvény"** cim alatt Dános Miklós, a sátoraljaujhelyi kulturmérnökség vezetője kiadta mindama rendeleteket és elvi határozatokat, melyek a vizjogi törvény tárgyára vonatkoznak. A nagy szorgalommal összeállitott mü a „Pátria" irodalmi vállalat kiadásában, 2 kötetben jelent meg és mindkét kötet vászonkötésben 20 koronáért kapható.

(*) **Avignon.** Van Avignonban egy nagy-nagy palota, olyan, mint valami királyi palota, de évszázadok óta üres. Ember nem lakja, csak kisértetek huhognak benne éjfélenként. A régi pápavár ez az óriási épület, a melyet, miután V. Kelemen pápa 1309 ben Avignonba tette át székhelyét, XII. Benedek, VI. Kelemen VI. Ince és V. Orbán épittettek 1334-től 1370-ig. Csak XI. Gergely ment vissza Rómába 1376 ban. De Avignon 1411-ig megmaradt pápai székhelynek, mert VI. Orbánnal egyidejüleg a francia bibornokok Fondiban VII. Kelement választották meg, a mi a nyugai egyház-szakadásra vezetett. 1411 óta Avignonban csak pápai legátus lakott. 1789 ben, a francia forradalom kitörésekor a nép a nemzetgyüléstől azt kérte, hogy Avignon Franciaországhoz csatoltassék s e kivánsága teljesült is. 1797-ben a tolentinoi békében a pápa Avignonról Franciaország javára lemondott. A pápaság avignoni korával foglalkozik a Világtörténetnek most megjelent 214—215. füzete, melyek közül az utóbbi már Wiclef és Husz reformációjával is foglalkozik.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet irója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbőrkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-út 18 sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfiztésre is.

A közönség köréből.

(Alak és tartalomért a beküldő felelős.)

Tisztelt Szerkesztő ur!

Nekünk, vidéki fiskálisoknak nincsen annyi alkalmunk, mint Önnek érintkezésbe lépni a központtal, azért ezuton kérem szivesked jék felkérni a kir. törvényszék fáradhatlan, előzékeny, nagytudományu és nagyszorgalmu elnökét, hogy nézessen néha utána, hogy milyen teljesen olvashatatlan végzések és itéletek jönnek ki az irodából. A helyben lakó ügyvédek könnyen utánna nézhetnek és elolvashatják az eredeti kéziratot, de mi vidékiek mit csináljunk?

Másik panasz általánossá lesz, hogy alig fejeződik be egy pernél a bizonyitó eljárás, pár napra rá már kitüzik az észrevételek beadására a határidőt.

Ismét csak azt mondom, hogy a helyben lakóknak az is könyü dolog, de nekünk vidékieknek az illető végzés kézbesitéséről legalább 10—15 napot kell engednie, hogy az adatokat beszerezhessük az észrevételezéshez.

Nem jó volna álmaiból felébresztení az ujhelyi ügyvédi kört?

Vidéki ügyvéd.

A szerkesztőség üzenetei.

N. Tokaj. Levelét elintézés végett átadtuk a felelős szerkesztőnek. — **Szerencsi Társaskör.** A mulatságról szóló tudósitásukat, ha hozzánk **közvetlenül** küldik be, készséggel leközöljük. — **R. P.** Tállya. Szivesen látjuk Önt lapunk tudósitóinak gárdájában. — **M. G.** Enes. Jókivánnatait köszönjük. A verset a közlendők közé soroztuk. — **F. M.** Ujpest. A levelet megkapta?

Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

NYILT-TÉR

(E rovat alatt közlöttekért a szerkesztő nem felelős.)

1033 sz. — B. 1063/13
1905. Bftő. — 1904

Ő Felsége a Király nevében!

A sátoraljaujhelyi kir. törvényszék, mint felebbviteli biróság, a Kellner Sámuel ellen becsületsértés rágalmazás vétség miatt a sátoraljaujhelyi kir. Járásbiróságnál folyamatba tett és az 1905. január hó 9. napján 1904. B. 1063/6 sz. alatt kelt itélettel befejezett bünügyet a Vas István főmagánvádló részéről a vádlott felmentése miatt a B. P. 385. §-ban foglalt semmiségi ok miatt a bünösség megállapitása miatt használt fellebbezés folytán Wieland Lajos kir. törvényszéki biró elnöklete alatt, Mauks Elemér kir. törvényszéki biró, Ferenczy Sándor kir. törvényszéki biró, Kis Pál Ferencz kir. törvényszéki joggyakornok mint jegyzőkönyvvezető részvétele mellett a közvádlónak Vass István magánvádlónak, Dr. Behyna Dezső ügyvédjelölt, mint magánvádló képviselőjének, Kellner Sámuel vádlottnak jelenlétében az 1905 évi 539. B. sz. végzése következtében 1905. évi január hó 28. napján tartott nyilvános felebbviteli főtárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után vizsgálat alá vevén a következően

Itélt:

A kir. törvényszék a kir. járásbiróság felebbezett itéletét megváltoztatja és Kellner Sámuel 45-éves, mózes vall. nős, 4 gyermek atyja, vagyontalan, városi rendőr biztos, sátoraljaujhelyi lakos vádlottat, a B. T. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében bünösnek kimondja és ezért a B. T. 261. §-a alapján, vádlottat az 1892. évi XXVII. t. cz. 3. §-ban jelzett czélra forditandó, a sátoraljaujhelyi kir. járásbiróságnál 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizetendő, behajthatatlanság esetén (2) kettő napi fogházra átváltoztatandó 20 kor. pénzbüntetésre itéli.

Kötelezi továbbá vádlottat arra, hogy Vass István főmagánvádlónak 30 kor. tárgyalási és képviseleti és 10 kor. felebbviteli tárgyalási költséget 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizessen.

Ezen itélet kiadmányát Sátoraljaujhely rendezett tanácsu város polgármesteri hivatalának megküldeni és az itéletet a Sátoraljaujhelyben megjelenő „Felsőmagyarországi Hirlap" cimü lapban egész terjedelmében indokaival együtt az elitélt Kellner Sámuel költségére közzétetni rendeli.

Indokolás:

A kir. törvényszék a kihallgatott Dolna Mihály és Regala István tanuk eskü alatt tett vallomásaival igazolva látja, hogy vádlott a főmagánvádlót marhának nevezte. Minthogy pedig ez a kifejezés főmagánvádlóra meggyalázó, ez okból a kir. járásbiróság itéletét megváltoztatva, vádlottat becsületsértés vétségében bünösnek kimondotta és tekintetbe véve enyhitő körülményként vádlott büntetlen előéletét, másrészt sulyositó körülményként véve, hogy vádlott a tiszttársa ellen követte el a terhére rótt cselekményt őt a rendelkező részben meghatározott büntetésre itélte.

Vádlottnak a főmagánvád és költségeiben történt elmarasztalása a B. P. 479. 480 §-ain az itélet közzétételére vonatkozó pedig a btkv. 277. §-ában foglalt rendelkezésén alapul.

Sátoraljaujhelyben, a kir. törvényszéknek 1905. január 30-án tartott üléséből.

P. H.
Keresztessy, elnök.

Emeleti utcai és udvari szobából álló garzon lakás kiadó dr. Ligeti Józsefnél.

Bodrogolaszi körjegyzői irodában a jegyzői teendőkben jártas fiatal ember azonnal alkalmazást nyer.

Egészen ingyen!
Zománcozott edényt nem kapunk sehol, de 6 főzőlábost és 6 főzőfazékot különféle nagyságban 12 darabot 1 frt. 75 kr.-ért én szállithatok. Ingyen csomagolás utánvétel mellett. A többi tárgyak feltünő olcsó árban. Árjegyzéket ingyen küldök.
KOHN gyári raktára **Budapest,** VI. Csengeri-u. 51.

Eladó ház.
A nagyujutcai 135. számu ház, mely 3 lakosztály és kertből áll, továbbá F.-Sátorhegyen levő 1 holdas betelepitett szőlő **szabad kézből eladó.** Bővebbet
Kulesár Ferencznénél
Nagy-ujutca 135.

Irnoki, gyakornoki, esetleg felügyelői állást keres megbizható, nőtlen fiatal ember, ki a katonaiköteles zettségének eleget tett, volt önálló számvevő, s jelenleg is mint irnok alkalmazva van, szives ajánlatokat kér „szorgalmas" jeligére e lap kiadóhivatalába

Birtokosok és malomtulajdonosok figyelmébe!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy helyben, a régi reformátos temető közben a dohánygyár háta mögött saját házamban a legjobb gépekkel gőzerőre felszerelt és szak-képzett, kiváló munkaerőkkel rendelkező

gépjavitó mühelyt és hengerrovatkáló gépet

állitottam föl, hol minden e szakmába vágó munkát, javitást és rovatkálást a legrövidebb idő alatt, a legpontosabban készitek el.

Állandóan raktáron tartok használt, de jókarban levő ***gőzgépeket, cséplőgarnituráket, malomálványokat, hengerszékeket, szitafelvonókat, tengely- és szijkerekeket, tartalék hengereket*** mindenféle mértékben és ***teljes malomberendezéseket.***

A n. é. közönség b. támogatását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel
Reiszmann Károly.

Hirdetmény.

A sárospataki ev. ref. főiskola haszonbérbe adja 2979 (1208 □-öles) hold 960 □-öl kiterjedésü, a sárospataki határban fekvő **györgy tarlói** tagbirtokát.

A birtok az 1905. évi márczius 8. napján délután 2 órakor Sárospatakon, a főiskola helyiségében tartandó **nyilvános árverésen** 1905. október 1 től kezdődő 12, esetleg több évre adatik haszonbérbe Kikiáltási ár 44000 korona. Az árverelő köteles 4400 koronát bánatpénzül letenni. Az árverési föltételek alólirott jogigazgatónál megtekinthetők.

Sárospatak 1905. február 12-én.

Debreceni Bertalan.
főisk. jogigazgató.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljaujhely.